

Biskupi z Europy zakończyli obrady w Poznaniu

Oto fragment komunikatu o wolontariacie:

„Zatrzymaliśmy się nad tematem wolontariatu, którego strukturę zilustrował nam ks. dr Wojciech Sadłowski, któremu z serca dziękujemy. Wolontariat porusza miliony chrześcijan w Europie i prezentuje się jako zjawisko rozległe i powszechne, będące w stanie dotrzeć ze szczególnym dynamizmem dobroczynności do tak wielu ubogich i wyjątkowych na marginesie, którzy są obecni w naszych dostatnich społeczeństwach. Chodzi o bardzo młodych i naszych Kościołów, które poprzez chrześcijan zaangażowanych w wolontariat są w stanie być jak dobry Samarytanin z przypowieści ewangelicznej. Wobec chrześcijan zaangażowanych w wolontariat – począwszy od tego zorganizowanego i ujętego w struktury, a po ten spontaniczny i okazjonalny – pragniemy wyrazić naszą bliskość, nasze dodające otuchy wsparcie, naszą wdzięczność.

Pragniemy, aby konieczna formacja była głębsza i bardziej organiczna, bo takie są dzisiaj wymogi, począwszy od formacji duchowej jako przynależności do Chrystusa Pana: im bardziej karmimy się Jego Słowem i sakramentami, tym bardziej rozwija się potrzeba dobroczynnego działania i jakości świadectwa. Jesteśmy głęboko przekonani, że doświadczenie wiary i służba miłosierdzia muszą być ze sobą ściśle powiązane dla dobra wszystkich i dla dobra stworzenia. Będąc świadomymi, że jest to droga do wyjścia naprzeciw tak wielu braciom i siostram, którzy są w potrzebie, ale równie do ożywienia naszej aktywności duszpasterskiej i do ewangelizowania, jak pisze Papież Franciszek w Evangelii Gaudium, także środowisk nowego ubóstwa: brak poszanowania dla życia, rozbicie rodziny, narzucanie kultury gender, ograniczanie wolności, także tej religijnej, migranci i uchodźcy. Wpisuje się w to także temat dialogu ekumenicznego i międzyreligijnego, oraz dialogu obywatelskiego – tak koniecznych w tym delikatnym czasie, jaki przeżywa nasz Kontynent z powodu rosnących w nim napięć. Także na tym froncie chrześcijanie zaangażowani w wolontariat mogą pełnić istotne wspólne działania w ramach odnowionej solidarności na rzecz sprawiedliwości, pokoju i zasady pomocniczości.

Solidarność jest odbiciem miłości trynitarniej: każdy człowiek pochodzi bowiem z Trójcy Świętej i nosi jej obraz, który nadaje mu nieporównywalny i nienaruszalny godność. Jako Kościół jesteśmy wezwani do ciągłego nawracania się na miłość trynitarną, aby przeżywać solidarność i służbę przede wszystkim jako wymianę darów duchowych w wierzących tradycjom chrześcijańskim i katolickim Kontynentu. W tym punkcie, korzystając z tego co pojawiło się w czasie obrad naszego gremium, winny zostać wypracowane dalsze drogi współpracy między Kościołami.”

(Źródło: KEP)